

**Sud Bosne i Hercegovine  
Суд Босне и Херцеговине**

---

**Broj: S1 3 U 033314 19 U**  
**Sarajevo, 23.06.2020. godine**

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija, Jadranke Brenjo kao predsjednika vijeća, Amira Kapetanovića i Maide Bikić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Enise Imamović, u upravnom sporu tužitelja „SHIMADZU“ Sarajevo, ulica Tešanjka broj 7. zastupan po punomoćniku Sanelu Neziriću advokatu iz Sarajeva ulica Obala Kulina bana broj 6., protiv zaključka broj: JN2-01-07-1-1727-9/19 od 08.08.2019. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi Sarajevo ulica Dubrovačka broj 6a., u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 23.06.2020. godine, donio je sljedeću:

**P R E S U D U**

Tužba se uvažava, osporeni zaključak broj: JN2-01-07-1-1727-9/19 od 08.08.2019. godine, se poništava i predmet vraća tuženom na ponovno rješavanje.

Obavezuje se tuženi da tužitelju nadoknadi troškove upravnog spora u iznosu od 380,80 KM, u roku od 15 dana od dana dostavljanja presude, dok se u preostalom dijelu potraživanih troškova zahtjev odbija kao neosnovan.

**O b r a z l o ž e n j e**

Osporenim zaključkom broj kao u uvodu ove presude, odbačena je žalba tužitelja, izjavljene na Odluku ugovornog organa Sveučilišna klinička bolnica Mostar broj:4312/2/19 od 01.07.2019 godine, u postupku javne nabavke višeslojnog ultrabrzog uređaja za računalnu tomografiju (MSCT) za potrebe Kliničkog zavoda za radiologiju Sveučilišne kliničke bolnice Mostar, zbog nedostatka aktivne legitimacije tužitelja.

Odlučeno je da će se povrat uplaćenih sredstava izvršiti posebnim rješenjem ovog organa.

Protiv osporenog rješenja tužitelj je blagovremeno pokrenuo upravni spor iz razloga zbog povrede pravila postupka, pogrešne primjene materijalnog prava te nepotpuno i pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja. U tužbi navodi da je aktivno legitimisan za izjavljivanje predmet žalbe jer samim preuzimanjem tenderske

dokumentacije u predmetnom postupku javne nabavke, postao je učesnik u postupku, odnosno preuzimanjem tenderske dokumentacije pa i posebno dostavljanjem ponude, stekao je status ponuđača, pa samim tim i legitimni interes da se kao ponuđač/kandidat u postupku javne nabavke interesira za postupanje ugovornog organa i ponuđača koji je dostavio ponudu, odnosno da uvidom u ponudu izabranog ponuđača i kroz žalbene navode utvrdi da li se ugovorni organ pridržavao zahtjeva iz tenderske dokumentacije prilikom ocjene ponude izabranog ponuđača. Dalje ukazuje da je svoj interes za dodjelu ugovora iskazao preuzimanjem tenderske dokumentacije i dostavljanjem ponude, te pokušajem da kroz žalbene navode postupak učini otvorenijim za konkurenciju. Navodi da je ovakav stav zauzet i u ranijoj presudi ovoga Suda broj S 1 3 U 02462217 U od 10.10.2018.godine. Ističe da njegovo interes se ogleda i u tome da predmetni postupak javne nabavke bude proveden transparentno i u skladu sa načelima i principima Zakona o javnim nabavkama, odnosno načelom nediskriminacije i jednakog tretmana ponuđača, odnosno tužitelj je interes pored zaključena ugovora sa ugovornim organom, i to da postupak bude transparentno proveden, odnosno u slučaju da ponuda izabranog ponuđača nije uredna i dostavljena u potpunosti u skladu sa zahtjevima iz tenderske dokumentacije, da ugovorni organ istu tretira na način kako je postupio i u slučaju sa tužiteljem. Stoga na kraju predlaže da Sud donese presudu kojom će predmetnu tužbu uvažiti i osporeni zaključak poništi, te predmet vratiti tuženom na ponovni postupak uz naknadu troškova sastava tužbe u iznosu od 1045,98 KM, uvećano na ime troškova takse na tužbu u iznosu od 100,00 KM.

U odgovoru na tužbu tuženi kao i zainteresovano lice ugovorni organ su predložili da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 19/02. do 74/10), pa je odlučio kao u izreci presude, iz slijedećih razloga:

Iz obrazloženju osporenog rješenja proizilazila da tuženi nalazi da se žalba tužitelja kao ponuđača ima odbaciti zbog nedostatka aktivne legitimacije istoga. Naime tuženi ukazuje da polazeći od navoda žalbe kojom se isključivo spori provedene radnje postupka, konkretnije sumnja u pravilnost procjene prihvatljivosti/kvalifikovanosti ponude prvorangiranog ponuđača "MEDICAL" d.o.o. Mostar, čiju ponudu je ugovorni organ cijenio ispravnom kvalifikovanom i prihvatljivom, a izostavljajući osporavanje razloga za svoje isključenje tj. odbacivanje ponude tužitelja od strane ugovornog organa. Dalje tuženi ukazuje da aktom br: JN2-01-07-I-1727-6/19 od 01.08.2019.godine od tužitelja kao žalitelja zatražio pojašnjene po pitanju pravnog interesa za izjavljivanje žalbe protiv donesene Odluke o izboru, tako da u odnosu na konkretnu pravnu posljedicu u konkretnom slučaju, dokaže ili barem učini vjerovatnim postojanje činjenica i okolnosti na kojima zasniva postojanje pravnog interesa za podnošenje žalbe u konkretnom slučaju i da mu je takvim postupanjem ugovornog organa prouzročena šteta, pri okolnostima konstatovanih od strane ugovornog organa Zapisnikom i Odlukom izboru najpovoljnijeg ponuđača da ponuda ponuđača nije prihvatljiva i pri okolnostima da je "SHIMADZU" d.o.o. Sarajevo propustio istaći navedene razloge i argumentaciju protiv takve ocjene ugovornog organa u sadržaju svoje žalbe. Tuženi ukazuje da je tužitelj dostavio izjašnjenje u kojem navodi da njegov pravni interes leži u želji za zaključenjem ugovora a koji je narušen nezakonitom odlukom ugovornog organa, te da je citirao odredbe člana 97. Zakona o javnim nabavkama. Stoga tuženi zaključuje da uzevši u obzir sve prednje navedene činjenice i okolnosti, tužiteljeve navode po dostavljenom izjašnjenju, nije

smatrao sadržajno adekvatnim, ubjedljivim i dovoljnim da bi se nesmetano moglo ocijeniti da se radi o ispunjenosti pretpostavki za aktivnu legitimaciju, kako je zakonodavac izičio propisuje članom 97. Zakona o javnim nabavkama. U suprotnom, pozvana zakonska odredba gubi smisao i mogućnost nesmetane primjene. Iako žalitelj, između ostalog ističe da njegov „pravni interes leži u želji za zaključenjem ugovora“, tužitelj ne poduzima bilo kakve aktivnosti, uključivši i sporenje ocjene ugovornog organa o njegovoj neprihvatljivosti /nekvalifikovanosti, a što predstavlja odlučan osnov da bi se sa tužiteljem kao ponuđačem potencijalno mogao i zaključiti ugovor. Stoga, imajući u vidu, iznesenu pravno relevantnu činjenicu, da tužitelj nije ponudio prihvatljivu ponudu (a da navedenu ocjenu o neprihvatljivosti njegove ponude nije niti osporio podnesenim žalbenim navodima, pa se s tim u svezi složio sa istom), a imajući u vidu suštinski i formalni smisao odredbi iz člana 97. Zakona o javnim nabavkama, te uobičajenu doktrinu nastupanja i nadmetanja u postupku javne nabavke, na bazi svih prednje iznesenih činjenica, uzevši svaki dokaz posebno i sve zajedno, tuženi zaključuje se da tužitelj nije učinio vjerovatnim da mu je bila ili da mu je da mu je u konkretnom slučaju predmetnog postupka javne nabavke mogla biti prouzrokovana šteta zbog postupanja ugovornog organa. S pozivom na odredbe člana 97., odnosno člana 111 st. 1 b) Zakona o javnim nabavkama, tuženi je utvrdio da tužitelj nije učinio vjerovatnom okolnost da bi mu u konkretnom postupku javne nabavke, zbog postupanja ugovornog organa, bila ili bi mu mogla biti učinjena šteta, pa donosi odluku kao u dispozitivu osporenog zaključka.

Po ocjeni ovog vijeća, zakonitost osporene odluke je dovedena je u pitanje prigovorima iz tužbe.

Ovaj sud prije svega napominje da odredbom člana 94. stav 1. Zakona o javnim nabavkama („Službeni glasnik BiH“ broj: 39/14 u daljem tekstu ZJN) propisano je da stranke u postupku pravne zaštite su :žalilac, ugovorni organ i odabrani ponuđač, a svojstvo stranke mogu imati i drugi privredni subjekti, koji imaju pravni interes u predmetnom postupku javne nabavke. Nadalje odredbom člana 97. ZJN propisano je da žalbu može podnijeti svaki privredni subjekat koji ima ili je imao interes za dodjelu ugovora o javnoj nabavci i koji učini vjerovatnim da je u konkretnom postupku javne nabavke bila ili je mogla biti prouzrokovana šteta zbog postupanja ugovornog organa, a koje se u žalbi navodi kao povreda ovog zakona i podzakonskih akata od strane ugovornog organa u postupku javne nabavke. Očigledno da su istom odredbom propisana dva kumulativna uslova tj. da se oba moraju ispuniti, za aktivnu legitimaciju u pogledu izjavljivanja žalbe.

Iz naprijed navedenih činjenica proizilazi da nije sporna da je tužitelj ponuđač u predmetnom postupku javne nabavke, da je njegova ponuda od strane ugovornog organa proglašena kao neprihvatljiva /nekvalifikovana, ta da je ugovorni organ donio odluku broj 4312/2/19 od 01.07.2019. godine, o izboru najpovoljnijeg ponuđača i to pravno lice „MEDICAL“ d.o.o. Mostar, dok se u obrazloženju iste odluke navedeno, da shodno zapisniku o pregledu i ocjeni ponuda, od 24.06.2019. godine, ponuda tužitelje je odbijena kao neprihvatljiva.

Stoga kako je tužitelj nesporno ponuđač u predmetnom postupku javne nabavke, to isti nesporno ima pravni interes za izjavljivanje žalbe pa i situaciji kada se ne žali na odluku kojom je njegova ponuda odbijena kao neprihvatljiva. Opravdano tužitelj ukazuje da njegov interes je u konkretnom slučaju da li ugovorni

organ prilikom izbora najpovoljnijeg ponuđača pridržavao uslova iz tenderske dokumentacije prilikom ocjene ponude izabranog ponuđača. Naime nesumljivo po ocjeni ovoga vijeća da svaki ponuđač u nekom postupku javne nabavke bez obzira na da li je njegova ponuda prihvatljiva ili ne imao interes da se njemu dodjeli ugovor, a kako je to propisano članom 97. ZJN. Nadalje tuženi po ocjeni ovoga vijeća pogrešno tumači drugi dio odredbe člana 97. ZJN koja govori, o drugom kumulativnom uslovu postojanju štete ne propisuje da takva postojeća ili moguća šteta je prouzrokovana tužitelju kao žalitelju. Ista odredba govori samo o vjerovatnosti da u konkretnom postupku javne nabavke bila ili je mogla biti prouzrokovana šteta, zbog postupanja ugovornog organa, ne ograničavajući da je ta šteta počinjena samom žalitelju, a kako to pogrešno tumači tuženi. Isto tako osnovano tužitelj ukazuje da je u ranijoj presudi ovoga Suda broj: S1 3 U 024622 17 U od 10.10.2018. godine ukazano da „ispitujući pravilnost i zakonitost odluke tuženog, ovo vijeće je zaključilo da je tužitelj aktivno legitimisan u ovom postupku, jer je u momentu preuzimanja tenderske dokumentacije postao učesnik u postupku, a što postojanje njegovog interesa čini opravdanim.“

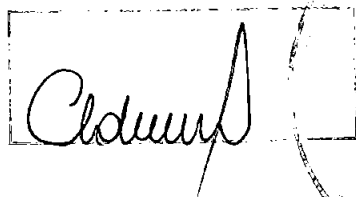
Uzimajući u obzir naprijed navedeno ovo vijeće nalazi da je osporeni zaključak nezakoniti, iz koji razloga je i donio odluku kao u dispozitivu presude.

U vezi sa zahtjevom za tužitelja za naknadu troškova upravnog spora, ovaj Sud nalazi da tužitelji pripadaju troškovi na ime sastava tužbe po punomoćniku iz reda advokata u iznos od 240,00 KM jer se radi o neprocjenjivom predmetu po Advokatskoj tarifi F BiH („Službene novine Federacije BiH“, broj 22/04), a prema Tarifnom broju 19. Troškovi se odnose na sastav tužbe u iznosu od 240,00 KM (80 bodova x 3,00 KM) sa obračunatim PDV-om (40,80 KM). Nadalje na isti iznos se ima dodati i iznos od 100,00 KM, na ime takse na tužbu u skladu sa Zakonom o sudskim taksama u postupku pred Sudom Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“, broj 39/03). Potraživane troškove preko dosuđenog iznosa sud je dobio kao neosnovane, jer se radi o neprocjenjivom predmetu, a sve na osnovu člana 61. Zakona o upravnim sporovima BiH.

U ponovnom postupku tuženi će postupiti po uputama Suda sadržanih u ovoj presudi i nakon pravilnog i potpuno utvrđenog činjeničnog stanja donijeti odgovarajuću odluku pravilnom primjenom Zakona o javnim nabavkama te pravilnom supsidijarnom primjenom relevantnih odredbi Zakona o upravnom postupku.

Na osnovu izloženog ovaj Sud je primjenom odredbi člana 37. stav 2. u vezi sa članom 34. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH, odlučio kao u dispozitivu presude.

**ZAPISNIČAR**  
Enisa Imamović



**PREDSJEDNIK VIJEĆA**  
**SUDIJA**  
Jadranka Brenje

